

[Hauge.]

dog henstille til de Medlemmer, der bliver valgt til det Udvalg, der i saa Henseende bliver nedsat, at gøre deres Arbejde færdigt saa hurtigt som muligt, for at vi kan faa Lovforslaget vedtaget hurtigst muligt.

Løje: Jeg takker den højtærede Handelsminister, fordi han gav Tilslutning til mine Udtalelser om, at det, der her er Tale om, ikke er en Ændring, som forbedrer Vilkaarene for Dyrkerne; det er en Ændring, som kun tager Sigte paa at skadesløsholde dem for de øgede Udgifter, som er opstaaet siden den forrige Ordning blev truffet. Jeg lægger overordentlig megen Vægt paa, at dette bliver fastslaaet. Men naar Handelsministeren siger, at de Vilkaar, Dyrkerne har erhvervet sig, er relativt gode, saa afhænger det i høj Grad af, hvad man drager Sammenligningen med. Hvis man sammenligner denne Produktion med andre Landbrugsproduktioner, saa er Ministerens Udtalelse efter min Mening rigtig, fordi de allerfleste af de andre Landbrugsproduktioner er forholdsvis ulønnende. Men hvis man derimod anlægger det Syn, man anlægger inden for andre Erhvervsgrupper, stiller det sig noget anderledes. For ganske nylig har vi til Eksempel i dette høje Ting vedtaget en Lov, der tog Sigte paa at yde Tjenestemændene et betydeligt Vederlag, fordi Leveomkostningerne er steget. For faa Dage siden har vi vedtaget en anden Lov, som tog Sigte paa at forbedre Vilkaarene for store Dele af Arbejderne, ogsaa fordi Leveomkostningerne er steget. Men naar Talen er om det danske Landbrug, anlægger man det Syn, at en Ordning, der var tilfredsstillende i 1934, og som ikke er forbedret siden, er fremdeles tilfredsstillende. Jeg nævner kun dette, fordi det er almindeligt, at man anlægger disse Synspunkter over for det danske Landbrug, men ogsaa for dem, der driver dette Erhverv, er Leveomkostningerne steget, og følgelig burde de ogsaa, hvis der skulde være Rimelighed i det, have Tillæg; naar man er inde i disse planøkonomiske Foranstaltninger, burde de ogsaa have bedre Vilkaar, efterhaanden som deres Levofod bliver dyrere.

Med Hensyn til det andet Spørgsmaal, som jeg nævnte forgangen Dag vedrørende

Arbejdsforholdene, kan jeg ligeledes erklære mig enig med den højtærede Handelsminister, at der ikke kunde være noget at sige til, at naar man lavede en saadan Ordning, som betingede bedre Muligheder for et Erhverv, skulde Arbejderne ogsaa have højere Betaling. Jeg sagde noget lignende den Dag, vi sidst havde Sagen til Behandling, saa deri er jeg ikke uenig med den højtærede Minister. Men det er jo egentlig ikke det, vi skulde tale om. Det, jeg gerne vilde tale med Ministeren om, er de haardhændede Krav, der rejses fra Landarbejderforbundet, og som gaar ud paa, at man paa Basis af denne Særordning ikke alene skal have bedre Vilkaar for Arbejderne inden for Sukkerroedyrkingen, men for Arbejderne inden for Landbruget i det hele taget. Det er det, vi er saa overordentlig ængstelige over for, fordi Landbrugsproduktionen som Helhed ikke kan bære forøgede Omkostninger, og derfor var det, jeg henstillede til Ministeren at følge denne Sag med megen Opmærksomhed. Dyrkerne er jo i Virkeligheden i en Tvangssituation. De har været saa uforsigtige — det har maaske været nødvendigt — at gaa ind paa en Ordning vedrørende den ene Side af Sagen uden samtidig at faa en Ordning vedrørende den anden Side af Sagen, og nu synes det, som om Landarbejderforbundet truer med, at hvis ikke der kommer en generel Overenskomst for hele Landbruget, for alt Landbrugsarbejde, med bedre Vilkaar i det hele taget, vil man ikke forpligte sig til at passe Sukkerroerne. Jeg kunde fristes til at bruge meget stærke Udtryk om en saadan Optræden. Det skal jeg afstaa fra. Jeg haaber, at jeg ved at tale rent sagligt om disse Spørgsmaal kan overbevise den højtærede Minister om, at dette er et Overgreb, som det danske Landbrug hverken kan eller vil eller bør finde sig i. Vilkaarene er for Landbruget i det hele af en saadan Beskaffenhed, at det vil vække megen Uro, og det vil heller ikke Arbejderne eller Regeringspartierne være tjent med. Vi er jo mange, der ser saadan paa det, at det var bedre, om det hele kunde forløbe nogenlunde roligt, og som ogsaa har gjort en Indsats for, at det kunde ske, men det bliver ikke let at bevare Roen derude, hvis man optræder paa en saa anmasende Maade, som Tilfældet synes at være her.